

[Bjørner.]

Foranstaltninger, Lov Nr. 158 af 1943, og det var navnlig Bemyndigelsen til at træffe forbrugsbegrænsende Foranstaltninger, der her var Tale om.

Nu gaar jeg ud fra, at den højtærede Handelsminister deler den højtærede Finansministers Haab om, at den Afgiftslov, der her er Tale om, vil bringe det størst mulige Provenu ind i den altid umættelige Statskasse. Jeg ser derfor ikke, hvor det forbrugsbegrænsende Hensyn kommer ind, og jeg synes ikke, at der i den omtalte Lov findes den ringeste Gnist af Hjemmel til at udstede et saadant Forbud, til at foretage et saa gennemgribende og hensynsløst Indgreb i de erhvervsdrivendes Ret til at drive deres Næring, og jeg kan forsikre den højtærede Handelsminister om, at denne Fremgangsmaade har vakt baade Harme og Bestyrtelse inden for de Erhvervskredse, som den direkte berører. Den Følelse af Retsløshed, der som Følge af Bemyndigelsesloven har bredt sig i stadig større Kredse inden for Erhvervslivet, har fundet ny Næring ved denne Brug af Loven. Det er ikke den Form for Samarbejde med Erhvervslivet, man fra Erhvervsside havde ventet sig efter den højtærede Handelsministers venlige Ord om Samarbejde. Nu bliver der forhaabentlig snart Lejlighed til her i dette høje Ting at drøfte det Forslag til Beslutning vedrørende Bemyndigelsesloven, der er fremsat fra konservativ Side, og jeg skal derfor vedrørende dette Punkt indskrænke mig til at advare den højtærede Handelsminister mod for Fremtiden at forsøge at sælge Skindet, før Bjørnen er skudt.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, betragter vi det fra vor Side som et groft Indgreb i Kontraktfriheden. Man griber her ind i Aftaler, der er truffet mellem de erhvervsdrivende og deres Kunder, med det Resultat, at det i vide Kredse vil give Anledning til store Ubehageligheder. Man maa spørge, om den højtærede Finansminister har tænkt over, hvorledes man vil stille sig over for de næringsdrivende, der har taget imod a conto-Indbetaling for Pelsvarer. Jeg forstaaer, at Pelsvarer ikke sjældent sælges paa den Maade, at de betales afdragsvis, og at Forbrugeren, Køberen, i nogle Tilfælde faar Varen ved første Indbetaling, i andre Tilfælde — og det gælder vel de mere forsigtige — først, naar den er betalt fuldt ud. Hvad skal der ske i de Tilfælde, hvor Varen er betalt, men ikke leveret? Skal der paalægges de erhvervsdrivende en Pligt til at betale Pengene tilbage, eller skal der paalægges Kunderne en Pligt til at

aftage Varen og betale den Forhøjelse, som Afgiften medfører? Hvor det drejer sig om Varer, der er udleveret, men kun delvis betalt — altsaa Varer, der er solgt paa Afbetaling — maa jeg forstaa Lovforslaget saaledes, at der kun bliver Tale om, at Køberen skal betale Afgift af den ubetalte Del af Varens Værdi, hvorimod den Køber, der har indbetalt de samme Rater, men ikke har aftaget Varen, efter Lovforslaget skal betale Afgift af hele Varens Pris. Dette forekommer ganske urimeligt.

Der har fra tidligere ærede Ordføreres Side været talt om Luksusforbrug i denne Forbindelse, men jeg forstaaer, at det fra alle Sider erkendes, at man, hvor Talen er om at beskatte Pelsværk, ikke alene beskatter det deciderede Luksusforbrug, men ogsaa et Forbrug, der rækker langt ned i den jævne Befolkning. Man har fra Brancheside ladet mig forstaa, at omkring 9 af hver 10 Pelse, der sælges her i Landet, kan betegnes som rene Nyttepelse, der anvendes af en meget jævn Befolkning: Kontordamer, Fabrikarbejdskvinder o. s. v. Der er stillet 50 000 Kalveskind til Raadighed til Forarbejdning af Kalveskindskaaber. Det er Kaaber, der sælges for 500—600 Kr. pr. Stk.; af disse 50 000 Kalveskind fabrikeres der ca. 10 000 Kaaber, og det vil igen sige, at disse 10 000 Kaaber, af ganske jævn Kvalitet til ganske jævnt Forbrug, skal belægges med en Afgift paa godt 1 Mill. Kr., hvis det foreliggende Lovforslag ophøjes til Lov.

Men der er foruden Hensynet til Forbrugerne ogsaa et Hensyn at tage til de øvrige Parter, der er interesserede i Pelsbranchen. Jeg forstaaer, at Pelsdyravlen ikke har gode Vilkaar for Tiden. Priserne er faldende, og det kniber at afsætte Produktionen; for Pelsvarebranchen, for Buntmagerfaget kan dette Forslag, om det bliver til Lov, medføre, at der opstaaer Arbejdsløshed.

Af disse Grunde: for det første, fordi vi er imod den Maade, dette Lovforslag er fremkommet paa, den Maade, paa hvilken man har misbrugt Bemyndigelsesloven til at standse Salget af Pelsvarer, for det andet, fordi man forsøger at jasket et saadant Lovforslag igennem, uden at der bliver Tid til en virkelig saglig Behandling af det, og for det tredje, fordi Retsforbundet er imod alle disse Former for indirekte Beskatning, maa vi fra vor Side gaa imod Lovforslaget.

Jeg henstiller til den højtærede Finansminister, at han søger Dækning for det Beløb, det lille Beløb, der her er Tale om, ved Beparelser i Administrationen. Jeg